

RAAD VAN
DE EUROPESE UNIE

Brussel, 12 maart 2007 (29.03)
(OR. en)

Interinstitutioneel dossier:
2006/0142 (COD)

6060/1/07
REV 1

LIMITE

VISA 47
CODEC 92
COMIX 143

RESULTAAT BESPREKINGEN

van:	de Groep visa/Gemengd Comité (EU-IJsland/Noorwegen/Zwitserland)
d.d.:	9 januari, 5 februari en 2 maart 2007
nr. Comv.:	11752/1/06 VISA 190 CODEC 771 COMIX 662 REV 1
Betreft:	Verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode

De Groep visa heeft op basis van het Commissievoorstel de artikelen 10 tot en met 14 en de bijlagen III, IV en V besproken. Het resultaat van de bespreking staat in de bijlage bij deze nota. Verder kwamen de volgende algemene aangelegenheden ter sprake:

1) Wettelijke bepalingen versus administratieve aanwijzingen

Een aantal delegaties was van oordeel dat de toekomstige visumcode uitsluitend wettelijke voorschriften voor de afgifte van visa mag bevatten en zo weinig mogelijk bepalingen betreffende de procedures voor de afgifte van visa (zie de opmerkingen ad artikel 10 in de bijlage bij deze nota). De procedures zouden moeten worden beschreven in de aanwijzingen voor de praktische toepassing van de visumcode (zie artikel 45). **De Commissie-vertegenwoordiger (COM)** was het daar principieel mee eens, maar beklemtoonde dat een van de belangrijkste doelstellingen van deze verordening erin bestaat ondubbelzinnige regels op te stellen die door de lidstaten gemakkelijker kunnen worden toegepast en die resulteren in een gelijke behandeling van visumaanvragers; de algemene beginselen dienen derhalve deel uit te maken van de wetgevingstekst, zoals in het geval van de Schengengrenscodes (SGC). COM waarschuwde voor de gevaren van flexibele regels die op een willekeurige manier worden toegepast.

2) Het begrip "ontvankelijkheid" (in verband met artikel 10, lid 4, en artikel 19)

COM onderstreepte in zijn commentaar op de opmerkingen van de delegaties bij artikel 10 (zie blz. 4) dat een onderscheid moet worden gemaakt tussen de "ontvankelijkheid" van een aanvraag en de eigenlijke beslissing over het afgeven of weigeren van een visum. Wanneer een visum wordt geweigerd, moet een motivering worden gegeven en kan een beroep worden ingesteld, terwijl het "niet-ontvankelijk" verklaren van een aanvraag volgens de juridische dienst van de Commissie moet worden beschouwd als een administratieve beslissing waartegen geen beroep kan worden ingesteld (en die volstrekt geen gevolgen heeft voor toekomstige aanvragen). De gevallen waarin een aanvrager geen volledig dossier indient, worden door de lidstaten momenteel op een verschillende manier behandeld, en een aantal lidstaten telt aanvragen die om materiële redenen worden afgewezen als "weigeringen". **COM** memoreerde dat de ontwerp-verordening inzake het VIS die thans wordt besproken, geen verwijzingen naar het begrip "niet-ontvankelijkheid" bevat omdat ze op het huidige acquis is gebaseerd, maar dat de VIS-verordening zal moeten worden aangepast zodra de visumcode is aangenomen.

BE gaf in overweging om niet te verwijzen naar "niet-ontvankelijkheid" in artikel 19, maar om een definitie van "ontvankelijkheid" op te nemen als een bijzonder aspect van het visum-beleid, en stelde voor dat de juridische dienst van de Raad (JDR) nader zou bekijken of het nodig is een recht van beroep tegen "verklaringen van niet-ontvankelijkheid" in te stellen. JDR merkte in een eerste reactie op dat als algemeen beginsel zou moeten gelden dat voor iedere administratieve beslissing waarbij een aanvraag wordt afgewezen, een beroep zou moeten kunnen worden ingesteld, aangezien een weigering op materiële gronden een feitelijke weigering zou kunnen maskeren. **IT** was van oordeel dat de invoering van dit nieuw beginsel meer verwarring dan orde zou scheppen wat de visa voor kort verblijf betreft.

HOOFDSTUK II

De aanvraag

Artikel 10

Uitvoeringsbepalingen voor het indienen van de aanvraag

1. Aanvragen dienen ten hoogste drie maanden voor het begin van het voorgenomen bezoek ¹ te worden ingediend ².
2. Van aanvragers ³ kan worden verlangd dat zij een afspraak maken voor het indienen van een aanvraag. Deze afspraak kan rechtstreeks of in voorkomende gevallen via een tussenpersoon worden gemaakt met de diplomatieke of consulaire post. De wachttijd tot de afspraak dient ⁴ ten hoogste twee weken ⁵ te bedragen.

¹ **FR** stelde de volgende toevoeging voor: "of voor de einddatum van de geldigheid van een meervoudig visum met een lange geldigheidsduur".

² **AT** vond de volgende formulering van lid 1 passender: "Visa worden ten hoogste drie maanden voor het begin van het voorgenomen bezoek afgegeven".

³ **NL** wilde "aanvragers" vervangen door "visumplichtige vreemdelingen", maar **COM** vond de definitie in artikel 2, punt (1), toereikend.

⁴ **HU** wilde "dient ten hoogste twee weken te bedragen" vervangen door "zou ten hoogste twee weken mogen bedragen".

⁵ Een aantal delegaties (**AT, IT, BE, ES, LT, BG, PL**) vond deze termijn te kort, vooral in zeer drukke periodes. **AT** voegde daaraan toe dat dit soort bepaling thuishoort in de aanwijzingen voor de praktische toepassing van de visumcode. Naar aanleiding van de algemene opmerkingen over de inhoud van de code en de aanwijzingen voor de praktische toepassing (zie inleiding), onderstreepte **COM** dat de lengte van de termijn kan worden herzien, maar dat een vaste termijn niet louter als een praktisch detail mag worden beschouwd. **COM** herinnerde de delegaties eraan dat de lidstaten verplicht zijn degelijke procedures in te stellen en de visumaanvragers billijk te behandelen;

Volgens **BE** houdt de invoering van een vaste termijn ook in dat de gevolgen van de niet-naleving van de termijn moeten worden vastgesteld. **BE** gaf in overweging om de formulering "binnen een redelijke termijn" te gebruiken, en de eigenlijke termijn in de aanwijzingen vast te stellen.

FR en IT steunden dit voorstel, gelet op de enorme verscheidenheid aan situaties/derde landen/omstandigheden bij de afgifte van visa, waardoor geen vaste termijn voor de hele wereld kan worden toegepast.

- 3.¹ In voldoende gemotiveerde gevallen of in aantoonbaar spoedeisende gevallen dient het aanvragers te worden toegestaan om hun aanvraag met of zonder voorafgaande afspraak in te dienen of dient de afspraak onmiddellijk² plaats te vinden.
4. Indien de ter staving van de aanvraag verstrekte informatie onvolledig is, dient de aanvrager te worden meegedeeld welke aanvullende documenten vereist zijn³. De aanvrager dient te worden verzocht de aanvullende informatie/documenten onverwijld⁴ te verstrekken en te worden meegedeeld dat de aanvraag 1 kalendermaand⁵ na de uitnodiging als niet-ontvankelijk wordt aangemerkt indien de vereiste gegevens niet worden verstrekt⁶.

¹ **LU** vond dat deze bepaling moet worden verplaatst naar de toekomstige aanwijzingen. Als toelichting bij het verband tussen lid 2 en lid 3 merkte **COM** op dat de doelstelling erin bestond de lidstaten de mogelijkheid te bieden samen te werken met een externe dienstverlener voor de ontvangst van de visumaanvragen en tegelijk de mogelijkheid te behouden voor de visumaanvragers om zich rechtstreeks tot de consulaire post te wenden.

EE vond de formulering van de leden 2 en 3 te onnauwkeurig. **COM** bracht in herinnering dat dit de gangbare praktijk is, zoals verscheidene delegaties hebben verklaard, en dat de Commissie die praktijk louter in een algemene regel heeft vertaald.

² **FR en NL** vroegen zich af wat dit woord inhield.

³ **COM** wil het voorstel van **HU en LV** in overweging nemen om een uniform formulier op te stellen voor verzoeken om aanvullende documenten.

⁴ **DK en LV** vroegen zich af wat dit woord inhield.

⁵ **SE, IT en LV** vonden een termijn van 2 weken meer aangewezen, teneinde te voorkomen dat de consulaten grote aantallen onvolledige dossiers moeten opslaan; **BE en LU** vonden 1 maand passender. **COM** bleef bij het standpunt dat een universele termijn nodig is.

⁶ Volgens **NL** moet een onderscheid worden gemaakt tussen essentiële documenten (bijv. paspoort) en aanvullende documenten; **NL** maakte een studievoorbehoud bij dit lid. **COM** was bereid een dergelijk onderscheid te overwegen, zulks in verband met artikel 12.

NO maakte een voorbehoud; volgens de Noorse nationale wetgeving moeten alle beslissingen in verband met visumaanvragen worden gemotiveerd, ook beslissingen waarbij de aanvragen "niet-ontvankelijk" worden verklaard (artikel 19, lid 1), en kan tegen alle beslissingen een beroep worden ingesteld.

*Artikel 11 ****Afname van biometrische gegevens**

1

FR vroeg zich af of de chronologie van de gebeurtenissen in artikel 10 logisch is: de leden 1 tot en met 3 hebben betrekking op "toegang tot de loketten", terwijl lid 4 bepaalde aspecten van het onderzoek behandelt. **FR** stelde voor om, indien het begrip "volledig dossier" wordt ingevoerd, een volledige lijst van noodzakelijke bewijsstukken op te stellen, zodat duidelijk is gedefinieerd welke de voorwaarden voor de ontvankelijkheid zijn. **HU** steunde dit standpunt. **COM** stelde voor om de eventuele verplaatsing van artikel 10, lid 4, naar een ander artikel te bespreken bij de behandeling van de artikelen 12 en 19. **COM** vestigde de aandacht van de delegaties op het feit dat artikel 12 een opsomming geeft van de criteria voor ontvankelijkheid (noodzakelijke documenten) die dan elk afzonderlijk worden behandeld in de artikelen 13 tot en met 15. **COM** zou de voorstellen van **FR** evenwel in overweging nemen.

AT vond de uitdrukking "niet-ontvankelijk verklaard" niet nauwkeurig genoeg. Momenteel wordt een visum hetzij afgegeven, hetzij geweigerd op materiële of formele gronden.

CZ deelde het standpunt van **FR** en **AT**.

*

Dit artikel werd niet besproken omdat het deel uitmaakt van de ontwerp-verordening tot wijziging van de gemeenschappelijke visuminstructies (doc. 13610/2/06).

Indienen van een visumaanvraag ¹

- 1². Bij het aanvragen van een visum dient de aanvrager:
- (a) het in artikel 13 bedoelde aanvraagformulier in te vullen;
 - (b) een geldig reisdocument over te leggen waarvan de geldigheid ³ ten minste drie maanden na het voorgenomen vertrek van het grondgebied van de lidstaten dient te verstrijken en dat een ⁴ of meer blanco pagina's bevat voor het aanbrengen van visa⁵;
 - (c) bewijsstukken over te leggen als bedoeld in artikel 14 en bijlage IV ⁶ waaruit het doel en de duur van het verblijf blijken;

¹ **DE** merkte op dat het algemene beginsel dat een persoonlijk gesprek met elke aanvrager nodig is (en de eventuele vrijstellingen daarvan) uitdrukkelijk in de verordening moet worden opgenomen.

DE vond ook dat in de structuur van de artikelen 12, 14, 15, 18 en 23 een duidelijk onderscheid moet worden gemaakt tussen a) materiële vereisten, b) procedurele vereisten, en c) wettelijke rechten van beroep. **EE, NL, FR en AT** steunden de standpunten van **DE**; **FR** voegde daaraan toe dat de basisvoorwaarden voor "ontvankelijkheid" moeten zijn: indiening van een ingevuld aanvraagformulier, een geldig reisdocument en betaling van de leges. Het tweede gedeelte van de bewijsstukken moet dan aantonen dat is voldaan aan de inreisvoorwaarden als bedoeld in de Schengengrenscore: middelen van bestaan, passende reisverzekering tot dekking van ziektekosten (Travel medical insurance - TMI); middelen voor de repatriëring; sociaal-economische situatie in het land van verblijf.

COM vestigde de aandacht van de delegaties op artikel 11 (dat zal worden opgenomen zodra overeenstemming is bereikt over de wijziging van de GVI), dat de sleutel bevat voor de kwestie van het persoonlijk verschijnen (bij de eerste aanvraag).

² **FR** vond het eigenaardig dat in dit lid een aantal vereisten en bewijsstukken worden opgesomd zonder er nader op in te gaan. **COM** zou dit lid opnieuw in overweging nemen; de elementen die in dit lid worden opgesomd zijn in principe de "voorwaarden voor ontvankelijkheid".

³ **DK** gaf in overweging de woorden "in principe" in te voegen, aangezien andere termijnen kunnen gelden. **COM** memoreerde dat drie maanden de geldigheidstermijn is die in de huidige regelgeving geldt; als de lidstaten in de praktijk langere termijnen willen hanteren, kan daarmee evenwel rekening worden gehouden.

⁴ **FR** vond dat er ten minste 2 blanco pagina's moeten zijn voor het aanbrengen van de sticker en de stempels (de stempels worden aan de grens aangebracht).

⁵ **LT** vond deze formulering te restrictief en gaf de voorkeur aan de huidige versie van deze bepaling in de GVI.

⁶ **COM** onderstreepte dat deze structuur identiek is aan die in de Schengengrenscore.

- (d) aan te tonen dat hij/zij beschikt over voldoende middelen van bestaan overeenkomstig artikel 5, lid 3, van de Schengengrenscore ¹;
 - (e) de afname van zijn/haar biometrische gegevens toe te staan overeenkomstig het bepaalde in artikel 11, lid 2;
 - (f) de in artikel 16 vastgestelde leges te voldoen.
2. Indien van toepassing dient de aanvrager aan te tonen dat hij een toereikende reisverzekering tot dekking van ziektekosten heeft afgesloten overeenkomstig het in artikel 15 bepaalde ². Diplomatieke en consulaire posten van lidstaten kunnen in het kader van regelingen voor plaatselijke consulaire samenwerking bepalen dat dit pas bij afgifte van het visum dient te worden aangetoond ³.

¹ Volgens **NL** moet de verwijzing naar de Schengengrenscore worden weggelaten, aangezien de situatie aan de grenzen verschilt van de situatie waarin een persoon een visum aanvraagt bij een consulaire post. **DK** steunde dit voorstel, en voegde daaraan toe dat niet alle aanvragers verplicht mogen worden om te bewijzen dat zij voldoende middelen van bestaan hebben, bijvoorbeeld bonafide zakenreizigers. Als reactie op een opmerking van **BE** herinnerde **het voorzitterschap** de delegaties eraan dat de voorgaande bijlage 7 bij de GVI krachtens de Schengengrenscore is ingetrokken, en dat artikel 5, lid 1, van de verordening tot vaststelling van de Schengengrenscore nu bepaalt welke middelen van bestaan nodig zijn om toegang te krijgen tot de Schengenzone.

COM herinnerde de delegaties eraan dat een bewijs van voldoende middelen van bestaan, een van de voorwaarden voor toegang is, en derhalve ook voor het verkrijgen van een visum.

² **FR**, gesteund door **AT**, wenste dat wordt voorzien in vrijstellingen van deze vereiste, en gaf de voorkeur aan de formulering in de GVI (deel V, punt 1.4, negende alinea (doc. 12357/05, blz. 30)).

COM onderstreepte dat de inreisvoorwaarden, de voorwaarden voor het verkrijgen van een visum en de voorwaarden voor het rondreizen in de Schengenzone identiek zijn, terwijl de middelen om te bewijzen dat de betrokkene over voldoende middelen van bestaan beschikt, verschillend zijn. **LU** kon daar mee instemmen en vestigde de aandacht van de delegaties op het feit dat zelfs bonafide aanvragers aan de grens kan worden gevraagd om te bewijzen dat zij over voldoende middelen van bestaan beschikken (zie tevens artikel 41 van de ontwerp-verordening).

COM merkte op dat artikel 12, lid 2, en artikel 15 gebaseerd zijn op de herziene richtsnoeren die in 2005 zijn opgesteld en in 2006 zijn bijgewerkt na de invoering van de TMI (doc. 9654/06 VISA 137 COMIX 482); **COM** was niettemin bereid deze tekst te wijzigen.

³ **EE** en **LV** waren van oordeel dat de TMI deel moet uitmaken van de bewijsstukken en dat de documenten terzake moeten worden voorgelegd bij de aanvraag, en niet wanneer het visum wordt afgegeven. **BE** en **FR** steunden dit standpunt, en voerden aan dat er voor de consulaire instanties problemen rijzen wanneer de documenten betreffende de TMI pas bij de afgifte worden voorgelegd. **NO** vond dat moeilijk van de aanvrager kan worden gevraagd om te betalen voor een verzekering voordat hij weet of hij een visum krijgt, en stelde voor om een bepaling toe te voegen die voorziet in een voorafgaande bevestiging.

3. Indien van toepassing dient een stempel als omschreven in artikel 17 te worden aangebracht in het paspoort van de aanvrager ¹.

Artikel 13

Aanvraagformulier

1. Aanvragers van een visum dienen het aanvraagformulier ² als omschreven in Bijlage III in te vullen en te ondertekenen. Begeleiders die op het reisdocument van de aanvrager staan vermeld, dienen afzonderlijke aanvraagformulieren in te vullen.
2. De diplomatieke of consulaire post dient het aanvraagformulier kosteloos te verstrekken aan aanvragers. Dit formulier dient in ruime mate beschikbaar te zijn en zowel in gedrukte als elektronische vorm goed verkrijgbaar te zijn.
3. Het formulier dient in de volgende talen beschikbaar te zijn ^{3 4}:
 - a) de officiële taal of talen van de lidstaat waarvoor een visum vereist is,
 - b) de officiële taal of talen van het gastland, of
 - c) de officiële taal of talen van het gastland en de officiële taal of talen van de lidstaat waarvoor een visum wordt aangevraagd.

¹ **IT en AT** merkten op dat dit niet de moeite loont, aangezien alle informatie wordt opgeslagen in het VIS. **COM** vestigde de aandacht van de delegaties op artikel 17, lid 5, dat bepaalt dat artikel 17 niet langer van toepassing zal zijn zodra gegevens naar het VIS worden gezonden.

² **AT en FR** vonden de volgende formulering passender: "Aanvragers dienen een ingevuld en ondertekend aanvraagformulier in"; voorts moet worden bepaald dat dit in het geval van minderjarigen wordt gedaan door de persoon die het ouderlijk gezag uitoefent. Volgens **COM** moet worden gedifferentieerd op basis van de invulling, de ondertekening en de categorie van de aanvrager. **IT** was van oordeel dat het aanvraagformulier moet worden ondertekend in aanwezigheid van consulaire medewerkers. **COM** merkte op dat dit de ideale oplossing zou zijn, maar vroeg zich af hoe dit in de praktijk zou verlopen wanneer de aanvragen worden ingediend via reisbureaus enzovoort.

³ **NL en CZ** stelden voor om de punten (b) en (c) te schrappen.

⁴ **COM** onderstreepte dat het van belang is het formulier en het invullen van het formulier niet met elkaar te verwarren, en iets wat een louter procedurele aangelegenheid lijkt (de beschikbaarheid van het aanvraagformulier in de diverse relevante talen) is problematisch, zoals blijkt uit de talrijke klachten van visumaanvragers die de Commissie ontvangt.

Naast de talen als omschreven onder a) kan het formulier ook beschikbaar worden gesteld in een andere officiële taal van de Europese Unie.

Indien het formulier alleen beschikbaar is in de officiële talen van de lidstaat waarvoor een visum wordt aangevraagd, dient een vertaling van het aanvraagformulier in de officiële taal of talen van het gastland afzonderlijk aan visumaanvragers beschikbaar te worden gesteld.

Er dient voor een vertaling van het aanvraagformulier in de officiële taal of talen van het gastland te worden gezorgd in het kader van regelingen voor plaatselijke consulaire samenwerking ¹.

4. Aanvragers dient te worden meegedeeld in welke taal of talen het aanvraagformulier kan worden ingevuld ¹.

¹ Volgens **HU** horen deze bepalingen thuis in de praktische aanwijzingen voor de praktische toepassing.

Artikel 14

Bewijsstukken

1. De aanvrager van een visum dient ¹ de volgende documenten te verstrekken:
 - (a) documenten waaruit het doel ² van de reis ³ blijkt
 - (b) documenten met betrekking tot huisvesting;
 - (c) documenten waaruit blijkt over welke financiële middelen hij beschikt om in zijn levensonderhoud te voorzien ⁴;
 - (d) documenten waaruit blijkt dat de aanvrager voornemens is om naar het land van vertrek terug te keren ⁵.

¹ **SE en IT** wilden "dient" vervangen door "kan [...] verstrekken" of "zou [...] kunnen verstrekken"). **FR** steunde dit voorstel, en merkte op dat bonafide aanvragers (bijvoorbeeld zakenlui) moeten worden vrijgesteld van het verstrekken van alle bewijsstukken. Daardoor kunnen de consulaire medewerkers zich concentreren op meer problematische aanvragers. **FR** gaf de voorkeur aan de formulering van de GVI. **COM** herinnerde eraan dat alle aanvragers verplicht zijn deze bewijsstukken te verstrekken. Aan bonafide personen zou dan eventueel een meervoudig visum met een lange geldigheidsduur kunnen worden afgegeven. Wanneer een dergelijke persoon evenwel een nieuwe aanvraag indient, moet de bonafide status opnieuw worden bewezen.

² **FR** merkte op dat dit in het Frans moet worden vertaald door "motif de voyage".

³ Als antwoord op een vraag van **ES** vestigde **COM** de aandacht van de delegaties op artikel 18, lid 6, waaruit kan worden afgeleid dat personen die een transitvisum voor luchthavens aanvragen vanzelfsprekend geen bewijsstukken dienen te leveren voor hun reis/verblijf. **COM** kon instemmen met de toevoeging van "onverminderd artikel 18, lid 6". **ES** stelde voor om de aanhef van lid 1 anders te formuleren: "Personen die een eenvormig visum aanvragen".

⁴ **NL** vond dat de financiële middelen ook de reiskosten moeten dekken. Volgens **COM** vallen de reis- en de verblijfkosten ook onder de middelen van bestaan. Dit kan uitdrukkelijk worden vermeld, maar de samenhang met de Schengengrenscore moet gehandhaafd blijven.

⁵ **FR** stelde de volgende formulering voor: "documenten die het mogelijk maken het voornemen van de aanvrager om naar het land van vertrek terug te keren, te beoordelen". **COM** kon dat aanvaarden.

Het formulier ter staving van een uitnodiging, een garantstellingsverklaring en huisvestingsverklaring is opgenomen in bijlage V ².

2. Een beknopte lijst van bewijsstukken die de diplomatieke of consulaire post van de visumaanvrager kan verlangen om te toetsen of wordt voldaan aan de voorwaarden van artikel 12, lid 1, onder c) en d), is opgenomen in bijlage IV.
3. In het kader van de plaatselijke consulaire samenwerking dient voor elke rechtsmacht te worden beoordeeld in hoeverre de lijsten van bewijsstukken van bijlage IV dienen te worden aangevuld en geharmoniseerd om rekening te houden met plaatselijke omstandigheden.

¹

FR wou hier toevoegen: "(e) documenten waaruit blijkt dat een reisverzekering tot dekking van de ziektekosten is afgesloten". **COM** was geen voorstander van dit voorstel, en onderstreepte dat het verstrekken van het bewijs dat een TMI is afgesloten, niet kan worden beschouwd als het verstrekken van een bewijsstuk, maar veeleer als bewijs dat is voldaan aan een van de voorwaarden die moeten zijn vervuld voordat een visum wordt afgegeven.

FI vroeg zich af of de foto niet ergens moet worden vermeld. **COM** merkte op dat de foto aan het aanvraagformulier moet worden gehecht, en dat het derhalve niet nodig is de foto specifiek te vermelden.

²

DK en NO wensten verder nationale formulieren te gebruiken. **COM** merkte op dat de invoering van een geharmoniseerd formulier er nu net toe strekt te voorkomen dat iedereen verschillende formulieren gebruikt.

Foto

BIJLAGE III: GEHARMONISEERD AANVRAAGFORMULIER

Aanvraag Schengenvisum

Dit aanvraagformulier is gratis

Stempel ambassade of
consulaat

1. Achterna(a)m(en) (familiena(a)m(en))			VAK UITSLUITEND BESTEMD VOOR GEBRUIK DOOR AMBASSADE OF CONSULAAT
2. Achterna(a)m(en) bij de geboorte (vroegere familiena(a)m(en))			
3. Voornamen			
4. Geboortedatum (jaar-maand-dag)	5. Geboorteplaats en -land	6. Nationaliteit	Datum indiening:
7. Geslacht ☐ Man ☐ Vrouw		8. Huwelijks staat ☐ Alleenstaand ☐ Gehuwd ☐ Gescheiden wonend ☐ Gescheiden ☐ Weduwe/weduwnaar ☐ Andere	Aanvraag ingediend bij: ☐ ambassade/consulaat ☐ GAC ☐ reisbureau
9. Soort reisdocument: ☐ Gewoon paspoort ☐ Diplomatiek paspoort ☐ Dienstpaspoot ☐ Officieel paspoort ☐ Speciaal paspoort ☐ ... Ander reisdocument (omschrijven):		Naam: ☐ Dienstverlener Naam: ☐ Andere Naam:	
10. Nummer reisdocument	11. Afgegeven door: Geldig tot:		Behandeld door:
12. Indien u in een ander land dan uw land van oorsprong verblijft, heeft u dan een terugkeervergunning voor dat land? ☐ Nee ☐ Ja (nummer en geldigheid)			☐ Uitnodiging ☐ Vervoermiddel ☐ Verband met andere aanvraag ☐ Overige:
* 13. Huidig beroep			
* 14. Werkgever en adres en telefoonnummer werkgever. Voor studenten, naam en adres instelling			
15. Hoofdbestemming (lidstaat)			Visum: ☐ Geweigerd ☐ Verleend ☐ VTBG ☐ A ☐ B ☐ C ☐ D
16. Aantal verlangde binnenkomsten ☐ Een binnenkomst ☐ Twee binnenkomsten ☐ Meervoudige binnenkomsten	17. Duur van verblijf of doorreis Visum wordt aangevraagd voor ☐ verblijf (vermeld aantal dagen: _____) ☐ transit op luchthaven		Aantal binnenkomsten ☐ 1 ☐ 2 ☐ Meerdere
18. Andere visa (die de afgelopen drie jaar zijn afgegeven)			Geldig van tot.....
19. Heeft u, indien u een doorreisvisum of een transitvisum voor luchthavens aanvraagt, een inreisvergunning voor het land dat het einddoel van de reis is? Afgegeven door: Geldig tot:			

* Vragen met een * hoeven niet te worden beantwoord door familieleden van EU- of EER-onderdanen (echtgenoot/echtgenote, kind of afhankelijke verwant in opgaande lijn) Familieleden van EU- of EER-onderdanen moeten deze verwantschap met documenten aantonen en veld XX invullen.

20. Doel van de reis Toerisme Zaken Bezoek aan familie of vrienden Cultuur Sport Officieel Medische redenen Andere (omschrijven):				VAK UITSLUITEND BESTEMD VOOR GEBRUIK DOOR AMBASSADE OF CONSULAAT
* 21. Voorgenomen datum van aankomst		* 22. Voorgenomen datum van vertrek		
* 23. Naam van gastheer in de lidstaten. Indien niet van toepassing: naam van het hotel of tijdelijk adres in de lidstaten.				
Adres (en e-mailadres) van gastheer		Telefoon (en telefax)		
24. Naam en adres van uitnodigend bedrijf/uitnodigende organisatie		Telefoon (en telefax) van bedrijf of organisatie		
Naam, adres en telefoon (en telefax) (en e-mailadres) van contactpersoon bij bedrijf/organisatie				
* 25. Worden de reiskosten en de kosten van levensonderhoud tijdens het verblijf van de aanvrager door de aanvrager zelf betaald? ☐ Andere betaler ☐ Middelen van bestaan tijdens verblijf Contant geld Travellercheques Kredietkaarten Onderkomen Andere				
* 26. Wanneer de reiskosten en de kosten van levensonderhoud tijdens het verblijf worden betaald door een gastheer/een bedrijf/een organisatie. Middelen om in uw levensonderhoud te voorzien tijdens uw verblijf? Contant geld Travellercheques Kredietkaarten Onderkomen Andere Uitnodiging, garantstellingsverklaring (-toezegging) of huisvestingsverklaring aangetoond?				
27. Reis- en/of ziektekostenverzekering ☐ Niet van toepassing. Naam verzekeringsmaatschappij Polisnummer: Geldig tot				
28. Personalialia van het familielid dat een EU- of EER-burger is Naam Voornaam Geboortedatum Nationaliteit Paspoortnummer Familieband met een EU- of EER-burger ☐ echtgenoot/echtgenote ☐ kind ☐ afhankelijke verwant in opgaande lijn				
29. Thuisadres en e-mailadres van aanvrager		Telefoonnummer		
30. Plaats en datum		31. Handtekening (voor minderjarigen: handtekening ouder/voogd)		

Verklaring te ondertekenen indien een meervoudig visum wordt aangevraagd (zie veld 16).

Ik heb aangetoond dat ik voor mijn eerste verblijf/doorreis in het bezit ben van een toereikende reisverzekering tot dekking van ziektekosten. Het is mij bekend dat ik bij volgende bezoeken aan het grondgebied van lidstaten dien te beschikken over een toereikende reisverzekering tot dekking van ziektekosten.

Handtekening

OPMERKINGEN BIJ BIJLAGE III

COM herinnerde eraan dat het eenvormig aanvraagformulier pas in 2002 is ingevoerd, en dat geen revolutionaire wijzigingen zijn aangebracht omdat de oorspronkelijke versie algemeen gezien tot tevredenheid strekt. Er zijn evenwel een paar wijzigingen aangebracht om de volgende redenen:

- er moet rekening gehouden worden met een aantal keuzes die in de ontwerp-verordening zijn gemaakt: zo is bijvoorbeeld de verwijzing naar D+C-visa en het groepsvisum geschrapt, en is een verklaring toegevoegd in verband met de TMI (die moet worden afgesloten wanneer een meervoudig visum wordt afgegeven).
- er wordt geanticipeerd op de wijziging van Verordening (EG) nr. 539/2001; de formulering in veld 9 wordt gewijzigd teneinde deze af te stemmen op de formulering in Verordening (EG) nr. 1932/2006;
- er wordt geanticipeerd op het VIS: een aantal velden in het huidige aanvraagformulier is geschrapt, omdat men van oordeel was dat de informatie in die velden minder relevant was wanneer er zekerheid zou bestaan over de identiteit van de aanvrager door het afnemen van biometrische identificatoren, en de definitieve verklaring inzake gegevensbescherming zal zijn aangepast teneinde rekening te houden met de opslag van gegevens in het VIS.

NL, gesteund door **FR**, stelde voor om de opmaak van het aanvraagformulier om praktische redenen te wijzigen, door de foto rechts te plaatsen en de stempel van de ambassade links.

COM kon deze wijziging aanvaarden. **COM** zal zich verder beraden over de opmaak (met inbegrip van de elektronische vorm) en de wijzigingen die moeten worden aangebracht met het oog op het online invullen van het formulier.

IT stelde de titel "Aanvraag voor een visum voor een Schengenstaat" voor, omdat het formulier voor het aanvragen van Schengenvisa en nationale visa moet worden gebruikt.

COM kon instemmen met de schrapping van de verwijzing naar "Schengen".

Als antwoord op een vraag van **EE** onderstreepte **COM** dat het hier een geharmoniseerd formulier betreft, dat onder meer dient als middel om informatie uit te wisselen tussen de lidstaten (en dat in de toekomst de basis voor het invoeren van gegevens in het VIS zal zijn), en dat "nationale" afwijkingen derhalve onaanvaardbaar zijn.

Ad velden 1 t/m 3: **FR** vestigde de aandacht van de delegaties op de problemen in verband met het invullen van deze velden in landen waar geen Latijns alfabet wordt gebruikt, wat betekent dat de ingevulde gegevens in het aanvraagformulier niet overeenstemmen met de gegevens in het paspoort; **FR** merkte in dit verband op dat moet worden gegarandeerd dat de gegevens in het aanvraagformulier overeenstemmen met de informatie in het reisdocument van de aanvrager.

Ad veld 4: DK wenste dat de geboortedatum op de volgende manier wordt weergegeven: "dag-maand-jaar". Hoewel de huidige volgorde overgenomen is uit de GVI en geen problemen heeft veroorzaakt, kon **COM** dit verzoek aanvaarden.

Ad veld 6: BE wenste een verwijzing te behouden naar de "oorspronkelijke nationaliteit" (veld 8 van bijlage 16 bij de GVI). Volgens **COM** is de informatie over de oorspronkelijke nationaliteit slechts in een beperkt aantal gevallen van belang, en dient zij dus niet in een standaardformulier te worden opgenomen. **COM** herhaalde dat het feit dat in de ontwerp-verordening betreffende het VIS naar dit veld wordt verwezen, geen argument is om het veld in de ontwerp-visumcode te behouden. De wijzigingen die bij de visumcode in het acquis worden aangebracht, zullen later in aanmerking worden genomen door een wijziging van de VIS-verordening.

SE wenste een veld "adres van de huidige verblijfplaats" toe te voegen, alsmede aanvullende informatie over de echtgenoot of echtgenote van de aanvrager. **COM** zag het nut van de aanvullende informatie niet in, aangezien alle aanvragers individuele aanvragen moeten indienen. Voorts zou het VIS voorzien in een koppeling tussen de verschillende toepassingen.

EL wenste de verwijzing naar de naam van de vader van de aanvrager opnieuw in te voegen, omdat die informatie essentieel is voor het controleren van de identiteit van de aanvrager. **NL en HU** steunden dit voorstel.

Ad veld 10-11: FR was geen voorstander van de schrapping van de "afgiftedatum" van het reisdocument, gelet op bepaalde praktijken waarbij verscheidene reisdocumenten gelijktijdig worden afgegeven. **COM** erkende het probleem, maar was van oordeel dat de oplossing niet ligt in het wijzigen van het aanvraagformulier, maar veeleer in het toevoegen van een bepaling die voorschrijft dat het reisdocument dat samen met de aanvraag wordt ingediend, binnen de voorgaande vijf jaar moet zijn afgegeven.

Ad veld 12: hoewel deze tekst is overgenomen van het voorgaande aanvraagformulier, was **IT** van oordeel dat dient te worden verduidelijkt dat de aanvrager op een of andere manier moet verklaren dat hij het recht heeft om terug te keren naar zijn land van verblijf.

Ad veld 14: IT was van oordeel dat de indicatie "voor studenten, naam en adres instelling" niet veel toevoegt. Volgens **COM** is dit essentiële informatie over de status van de aanvrager.

Ad veld 15: IT en HU wensten informatie toe te voegen over de lidstaat van de eerste binnenkomst. **FR** merkte op dat uitdrukkingen als "bestemming van eerste binnenkomst" en "hoofdbestemming" vaak verwarrend zijn voor visumaanvragers, en vroeg zich af of geen duidelijkere formuleringen kunnen worden gevonden. **COM** stelde voor: "bezochte lidstaat (lidstaten)"

Ad velden 16 en 17: FR vond deze velden aanvaardbaar, maar wenste een verwijzing toe te voegen naar de "geldigheidsduur" waar de aanvrager om verzoekt. **ES** was het hier niet mee eens, en vond dat een verwijzing naar meervoudige binnenkomsten volstaat. **NL** wenste de verwijzing naar "langdurig verblijf" te handhaven. **SE** stelde voor om de velden 21 en 22 onmiddellijk na veld 17 te plaatsen.

Ad veld 18: HU en FR vroegen zich af waarom dit veld is opgenomen en of het uitsluitend betrekking had op voorgaande Schengenvisa. **COM** merkte op dat het alle voorgaande visa bestrijkt, en voegde daar aan toe dat de formulering misschien moet worden verduidelijkt, hoewel dergelijke visa zich vaak nog in het reisdocument van de aanvrager bevinden. Zodra het VIS operationeel is, zal de informatie in verband met Schengenvisa daarin worden opgeslagen.

DK wenste de verwijzing naar "eerdere bezoeken aan deze of aan andere Schengenstaten" (veld 28 van het huidige aanvraagformulier) opnieuw in te voegen. **COM** vond dit overbodig, aangezien informatie over voorgaande visa in de toekomst in het VIS zal worden opgeslagen.

Ad veld 20: HU wenste "studie" toe te voegen. Volgens **IT en FR** moet dit veld bovenaan het formulier staan. **BE** stelde voor om de titel in het meervoud te zetten ("Doeleinden van de reis"). Hoewel alle formuleringen zijn overgenomen uit de Schengengrenscore, kon **COM** de voorstellen van HU en BE aanvaarden.

Ad velden 21 en 22: NL, HU, IT en FR vonden dat familieleden van EU-burgers deze velden eveneens zouden moeten invullen. **HU** vroeg zich af wat in veld 22 moet worden ingevuld in het geval van een aanvraag voor een meervoudig visum. **COM** herinnerde aan de reden voor het opnemen van een verwijzing naar de rechten van familieleden van EU-burgers krachtens Richtlijn 2004/38/EG (de familieleden dienen bepaalde velden niet in te vullen), maar **COM** begreep de bekommernissen van de delegaties wat betreft het voornemen tot verblijf van familieleden en zou bekijken of de asterisk * kon worden weggehaald.

Ad veld 23: NL wenste de geboortedatum van de gastheer toe te voegen. **DE** was het daarmee eens, en wilde tevens geslacht en adres toevoegen. **COM** kon instemmen met de toevoeging van de geboortedatum en het adres, maar vroeg zich af wat de toegevoegde waarde was van de indicatie van het geslacht van de persoon; **COM** herinnerde eraan dat aanvragers samen met het aanvraagformulier een aantal bewijsstukken moeten indienen en dat reeds een aantal instrumenten en procedures zijn ingesteld om tegemoet te komen aan de bekommernissen van de lidstaten inzake openbare orde en andere veiligheidskwesties (bijvoorbeeld de procedure voor voorafgaande raadpleging, Vision, SIS).

IT wenste veld 23 als volgt te formuleren: "Naam **en** **voornaam** van gastheer in de lidstaten. Indien niet van toepassing: naam van het hotel **en/of** tijdelijk adres in de lidstaten."

Volgens **FR** zou dit veld ook door familieleden van EU-burgers moeten worden ingevuld. **COM** onderstreepte dat dit verzoek verder ging dan louter operationele aangelegenheden en dat controle vooraf van het recht op vrij verkeer dat deze categorie personen genieten, onaanvaardbaar was en strijdig met voornoemde richtlijn; **COM** voegde daaraan toe dat familieleden van EU-burgers niet als risico op illegale immigratie kunnen worden beschouwd, en dat de asterisk * in de velden 23, 25 en 26 derhalve gehandhaafd moet worden. Wat betreft de velden 23 tot en met 25 merkte **COM** op dat de formuleringen konden worden verduidelijkt om een onderscheid te maken tussen openbare aangelegenheden en privéaangelegenheden.

Ad veld 27: BE vroeg zich af of de aanvrager kan worden verzocht om dit veld in te vullen.

FR stelde voor om "niet van toepassing" te schrappen, maar om de vermelding van de geldigheidsduur ("geldig tot") te behouden, omdat dat overeenstemt met de vereiste dat de TMI bij elke aanvraag moet worden voorgelegd, en er geen speelruimte in de plaatselijke Schengensamenwerking mag worden gelaten (zie artikel 15, lid 8). **COM** begreep de bezwaren en stelde voor dat, in de gevallen waarin het bewijs van de TMI slechts bij de afgifte van het visum wordt voorgelegd, de consulaire medewerkers de einddatum van de TMI in de rechterkolom vermelden.

Ad veld 28: DK stelde voor om het nummer van de identiteitskaart toe te voegen. **COM** kon dat aanvaarden. In antwoord op een vraag van **IT** merkte **COM** op dat uitsluitend de categorieën van personen zijn vermeld die worden bestreken door Richtlijn 2004/38/EG.

Ad veld 28: "Familieband met een EU- of EER-burger": een aantal delegaties had vragen bij de betekenis van het begrip "afhankelijke verwant in opgaande lijn". **COM** merkte op dat de terminologie dient te stroken met die van Richtlijn 2004/38/EG. **COM** zal deze aangelegenheid verduidelijken.

Ad veld 29: NL stelde voor om dit veld onmiddellijk op veld 11 te laten volgen.

Ad veld 32: FR stelde voor om "ouderlijk gezag" toe te voegen, omdat "ouder/voogd" niet alle gevallen dekt.

DK wenste de velden 36 en 42 van het huidige aanvraagformulier opnieuw in te voegen.

Verklaring in verband met de TMI: NL vond het storend dat personen die een meervoudig visum aanvragen twee keer moeten ondertekenen (bijvoorbeeld verklaring in veld 31), en stelde voor om de velden te combineren.

RECHTERKOLOM: "Vak uitsluitend bestemd voor gebruik door ambassade of consulaat"

IT vond de voorgaande opmaak en formulering duidelijker.

BE, gesteund door **NL** en **HU**, was er geen voorstander van om in het formulier aan te geven waar de aanvraag is ingediend, en reisbureaus mogen niet worden geassocieerd met GAC's en dienstverleners. **ES** wilde daarentegen de verwijzing naar reisbureaus handhaven. Volgens **COM** is informatie over de omstandigheden van de indiening van de aanvraag (via welke tussenpersoon) belangrijk; **COM** zou evenwel overwegen om de optie "ambassade/consulaat" te schrappen.

Als commentaar bij een door **IT** aan de orde gesteld punt, merkte **COM** op dat kan worden overwogen om een onderscheid te maken tussen de persoon die de aanvraag "behandelt" en de persoon die de aanvraag "verwerkt/onderzoekt". **COM** zou opnieuw dezelfde verwijzingen naar bewijsstukken invoegen als in de huidige versie van de GVI.

HU stelde voor om te verwijzen naar situaties van "vertegenwoordiging" indien de aanvraag uiteindelijk wordt overgedragen aan de lidstaat van bestemming.

IT vond dat de verwijzing naar "D-visa" gehandhaafd moet worden. **NL** betreurde de schrapping van D-visa en D+C-visa.

COM zou overwegen om de optie "Geldig voor:..." opnieuw in te voegen.

DOOR DE AANVRAGER TE ONDERTEKENEN VERKLARING ¹

Ik verklaar kennis te hebben genomen van het onderstaande en daarmee in te stemmen²: het maken van mijn foto en in voorkomende gevallen het afnemen van mijn vingerafdrukken zijn verplicht met het oog op de behandeling van de visumaanvraag. Al mijn persoonsgegevens die op het aanvraagformulier voor een visum worden vermeld, alsmede mijn vingerafdrukken en mijn foto zullen worden verstrekt aan de bevoegde autoriteiten van de lidstaten en door die autoriteiten worden verwerkt met het oog op een beslissing op mijn visumaanvraag.

Deze gegevens, alsmede de beslissing die op mijn aanvraag wordt genomen of een beslissing om een afgegeven visum te annuleren, in te trekken of te verlengen, worden ingevoerd in het VIS en daar gedurende vijf jaar opgeslagen. Zij zijn toegankelijk voor de autoriteiten die bevoegd zijn tot het uitvoeren van visumcontroles aan de buitengrenzen en binnen de lidstaten, immigratie- en asielautoriteiten in de lidstaten, om te kunnen toetsen of is voldaan aan de voorwaarden voor legale binnenkomst en verblijf op het grondgebied van de lidstaten, ten behoeve van de identificatie van personen die niet of niet langer aan deze voorwaarden voldoen, van de behandeling van een asielaanvraag en de vaststelling van de verantwoordelijkheid voor deze behandeling. Onder bepaalde voorwaarden zijn de gegevens ook beschikbaar voor autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor de binnenlandse veiligheid van de lidstaten. De voor de behandeling van de gegevens verantwoordelijke autoriteit is: *[het ministerie van Binnenlandse/Buitenlandse zaken van de betrokken lidstaat en contactgegevens daarvan]*.

Tevens is het mij bekend dat ik bij elke lidstaat de mij betreffende gegevens kan opvragen die zijn opgeslagen in het VIS en bij de lidstaat die deze gegevens naar het VIS heeft verzonden, en dat ik het recht heb verbetering te verlangen van mij betreffende onjuiste gegevens en te verlangen dat onrechtmatig vastgelegde gegevens worden vernietigd. Op mijn uitdrukkelijke verzoek ³ zal de consulaire autoriteit die mijn aanvraag behandelt mij in kennis stellen van de wijze waarop ik mijn recht tot controle van de mij betreffende persoonsgegevens kan uitoefenen en deze gegevens kan doen verbeteren of vernietigen, met inbegrip van de daarmee verband houdende maatregelen krachtens de nationale wetgeving van de betrokken lidstaat. De nationale toezichthoudende autoriteit van deze lidstaat *[contactgegevens]* die mij terzijde zal staan en adviseren bij de uitoefening van deze rechten.

¹ **NL** en **FR**: studievoorbehoud. **IT**: de verklaring moet eenvoudiger en duidelijker. **Cie**: de bewoordingen van deze verklaring zijn grotendeels overgenomen uit het huidige aanvraagformulier, maar bepaalde delen zijn toegevoegd om de opslag van gegevens in het VIS en de toegang van de met de grenscontrole belaste autoriteiten tot deze gegevens mogelijk te maken, omdat de visumaanvrager/visumhouder zich zou moeten wenden tot degenen die de gegevens hebben ingevoerd.

² **DE** de zinsnede "daarmee in te stemmen" schrappen, omdat deze de indruk wekt dat instemming volstaat. Volgens deskundigen op het gebied van gegevensbescherming moet een verwijzing naar een wettelijke bepaling worden opgenomen (namelijk artikel 2, onder h)) van de Richtlijn gegevensbescherming. **PT** "in te stemmen" is niet de juiste formulering, omdat het laten nemen van vingerafdrukken en een digitale foto verplicht is wil men een aanvraag kunnen indienen.

³ **BE** de verklaring wekt de indruk dat de visumaanvrager/-houder alleen op het consulaat een klacht kan indienen of om de verbetering van de gegevens kan verzoeken. Volgens deze delegatie dient gepreciseerd te worden welke instanties verantwoordelijk zijn. **Cie** wijst erop dat het onmogelijk is een lijst te maken van verantwoordelijke instanties in alle lidstaten. De visumaanvrager/-houder kan informatie vragen op het consulaat, dat hem vervolgens kan doorverwijzen.

Ik verklaar dat alle door mij verstrekte personalia naar mijn beste weten juist en volledig zijn. Het is mij bekend dat onjuiste verklaringen er in alle gevallen toe leiden dat mijn aanvraag wordt afgewezen of dat een reeds afgegeven visum wordt geannuleerd en dat bovendien vervolging tegen mij kan worden ingesteld op grond van de wetgeving van de lidstaat die de aanvraag behandelt.

Ik verklaar het grondgebied van de lidstaat bij het verstrijken van de geldigheid van het eventueel afgegeven visum te zullen verlaten. Mij is meegedeeld dat het bezit van een visum slechts een van de vereisten is voor binnenkomst op het Europese grondgebied van de lidstaten. Het bezit van een visum op zichzelf houdt niet automatisch in dat ik gerechtigd ben tot schadevergoeding indien ik niet voldoe aan de relevante bepalingen van artikel 5, lid 1 van de Schengengrenscode en mij op grond daarvan de toegang wordt geweigerd. Bij binnenkomst op het Europese grondgebied van de lidstaten zal opnieuw worden gecontroleerd of aan de vereisten is voldaan.

BIJLAGE IV: BEKNOPT LIJST VAN BEWIJSSTUKKEN¹

De in artikel 14 bedoelde bewijsstukken die door visumaanvragers dienen te worden verstrekt, kunnen onder meer zijn:

A. DOCUMENTEN WAARUIT HET DOEL VAN DE REIS BLIJKT

(1) voor zakenreizen:

- (i) een uitnodiging van een onderneming of een autoriteit om vergaderingen, conferenties of evenementen bij te wonen die verband houden met handel, industrie of werk;
- (ii) andere documenten waaruit het bestaan blijkt van handelsbetrekkingen of betrekkingen voor werkdoeleinden;
- (iii) in voorkomende gevallen: toegangsbewijzen voor beurzen en congressen;
- (iv) documenten waaruit de zakelijke activiteiten van de onderneming blijken;
- (v) documenten waaruit blijkt dat de aanvrager bij de onderneming in dienst is als [rang] [functie].

(2) reizen in het kader van studie of andere typen opleidingen:

- (i) een inschrijvingsbewijs van een onderwijsinstelling dat recht geeft op het volgen van beroeps- of theoretische opleidingen in het kader van basis- en voortgezette opleidingen;
- (ii) een collegekaart of certificaten voor de bijgewoonde colleges;

¹

Cie: deze beknpte lijst was opgesteld om een betere structuur aan te brengen in de voor verschillende doeleinden vereiste stavingsstukken. Voorts is ook rekening gehouden met de soortgelijke lijst in bijlage I bij de Schengengrenscore, omdat visumaanvragers en personen die de buitengrenzen wensen te overschrijden, aan dezelfde voorwaarden voor binnenkomst moeten voldoen. Cie beklemtoonde dat de beknpte lijst ingegeven is door de voor de Schengengrenscore gevolgde aanpak en dat de lijst volgens artikel 14, lid 3, aan de plaatselijke omstandigheden kan worden aangepast.

(3) reizen in het kader van toerisme of met een privékarakter:

(i) documenten met betrekking tot huisvesting:

- een uitnodiging van de eventuele gastheer;
- een document van de instelling die huisvesting biedt of elk ander geschikt document waaruit de beoogde accommodatie blijkt;

(ii) documenten met betrekking tot de reisroute:

- boekingsbevestiging van een georganiseerde reis of elk ander geschikt document waaruit de voorgenomen reisplannen blijken;

(4) reizen met het oog op politieke, wetenschappelijke, culturele, sportieve of religieuze evenementen of andere redenen:¹

uitnodigingen, toegangsbewijzen, inschrijvingen of programma's, zoveel mogelijk voorzien van de naam van de ontvangende organisatie en de duur van het verblijf of elk ander geschikt document waaruit het doel van het bezoek blijkt.

¹ **EE** ofwel in dit lid, ofwel in een apart punt 5 een verwijzing naar "humanitaire redenen", "begrafenissen", en "bedevaarten" toevoegen. **PL** en **PT** tegen; **PT**: deze reisdoeleinden vallen onder de zinsnede "met een privékarakter" in punt 3.

B. DOCUMENTEN OP GROND WAARVAN HET VOORNEMEN TOT
TERUGKEER VAN DE AANVRAGER KAN WORDEN GETOETST ¹

- 1) retour- of rondreisticket;
- 2) bewijs van financiële middelen²;
- 3) bewijs van een dienstverband: bankafschriften;
- 4) eigendomsbewijzen van onroerend goed;
- 5) bewijs van integratie in het land van verblijf: familiebanden;
beroepssituatie.

C. DOCUMENTEN MET BETREKKING TOT DE GEZINSSITUATIE VAN DE
AANVRAGER

- 1) toestemming ouders (indien de aanvrager zonder ouders reist);
- 2) bewijs van familiebanden met de uitnodigende persoon.

3

¹ **IT:** ook een verwijzing naar een "hotelreservering" toevoegen. **Cie:** overbodig, omdat het voornemen van de aanvrager om terug te keren blijkt uit de voorlegging van het ticket voor de terugreis.

² **LU:** waarom? De aanvrager wordt al een bewijs dragen kosten gevraagd, bewijs terugkeer volstaat wellicht. **Cie:** doel van dit voorschrift is de financiële situatie van de aanvrager op diens verblijfplaats te beoordelen. **Cie** wijst er evenwel op dat dezelfde stavingsstukken voor diverse doeleinden kunnen worden gebruikt en bijgevolg meermaals zouden worden voorgelegd.

³ **FR:** de zinsnede "gezinslid van een EU-burger" toevoegen. **Cie** zal dit overwegen, maar wijst erop dat overlappingen met het aanvraagformulier voorkomen moeten worden.

Aanvullende informatie:

de onder * 1. 2 genoemde perso(o)n(en) heeft/hebben zelf een reisverzekering tot dekking van de ziektekosten afgesloten voor de duur van het verblijf, zoals vereist in artikel 12, lid 1, onder c), van de visumcode.

Ik sluit namens hen een verzekering af voor de duur van het verblijf.

Het is mij bekend dat de op dit formulier opgegeven persoonsgegevens worden opgeslagen en verwerkt door de diensten die dit formulier ontvangen, dat het wordt opgeslagen in het Visum Informatie Systeem (VIS) en toegankelijk wordt gemaakt voor de autoriteiten van de andere lidstaten en dat ik het recht heb deze gegevens te doen wijzigen of vernietigen, met name wanneer zij onjuist zijn.

Het is mij bekend dat *[lijst van nationale bepalingen door de betrokken lidstaat toe te voegen]*:

- verwijzing naar boetes op het opgeven van onjuiste gegevens
- verwijzing naar boetes op het mogelijk maken van illegaal verblijf
-
- het naar behoren door de bevoegde autoriteiten afgestempelde origineel van deze verklaring binnen zes maanden dient te worden aangeboden aan de voor het onderzoek van de visumaanvraag van de uitgenodigde persoon bevoegde consulaire autoriteiten.

Ik verklaar bovenstaande gegevens naar waarheid te hebben verstrekt.

Gelezen en goed bevonden

Getuige voor de handtekening
van

Datum en handtekening gast Datum.....

Stempel bevoegde autoriteit

Bij te voegen documenten:

- **kopie van de identiteitskaart van de gast of van de pagina met biometrische gegevens van zijn/haar paspoort;**
- **bewijs van woonachtigheid (bijvoorbeeld eigendomsbewijs onroerend goed, huurcontract, nota's van nutsbedrijven);**
- **bewijs van inkomen (loonstrook, pensioenspecificatie, officieel document met vermelding van inkomen);**
- **indien van toepassing: polis van ziektekostenverzekering voor de gast(en)**

In te vullen door de bevoegde autoriteiten

Bewijs huisvesting	Bewijs dragen kosten
Huisvesting	Hoogte financiële middelen van gast
niet gecontroleerd	niet gecontroleerd
Gecontroleerd en in overeenstemming met de huisvesting bevonden	voldoende bevonden ten opzichte van relevante richtbedragen en verblijfsduur van uitgenodigde perso(o)n(en)

Datum: Plaats:

Stempel van de bevoegde autoriteit:

- **ALGEMENE OPMERKINGEN BIJ BIJLAGE V**

Cie wees erop dat de bestaande bijlage 15 bij de Gemeenschappelijke Visuminstructie (GVI) betreffende het "*Geharmoniseerd formulier ter staving van een uitnodiging, een garantstellingsverklaring (-toezegging) of huisvestingsverklaring*" slechts vier door lidstaten opgestelde modellen van deze formulieren bevat, hoewel uit informatie op de websites van de ministeries van Buitenlandse Zaken van een aantal lidstaten blijkt dat dergelijke formulieren wel degelijk worden gebruikt. Dat is een onbevredigende situatie, die bovendien problematisch is voor de grenswachters; daarom heeft de Commissie het raadzaam geacht een geharmoniseerd formulier op te stellen.

NL vroeg zich af of het nuttig was over een formulier voor twee verschillende doeleinden te beschikken. **Cie** gaf toe dat de twee problemen juridisch gezien en qua gevolgen verschillend zijn, maar vond dat geen probleem, omdat zij een duidelijk onderscheiden functie hebben.

LV, daarin gesteund door **EE** en **LT**, stelde voor dit formulier elektronisch beschikbaar te maken, zodat de gegevens in de nationale gegevensbank kunnen worden opgeslagen. **Cie** zou zich daar niet tegen verzetten.

EE, **SI** en **LT** vroegen zich af of het formulier gebruikt kan worden zowel wanneer de gastheer een natuurlijke persoon als wanneer deze een rechtspersoon is.

LT, daarin gesteund door **DE**, **FR** en **HU**, vindt dat het formulier over bepaalde veiligheidskenmerken moet beschikken.

NO was voorstander van de invoering van een geharmoniseerd formulier, maar beklemtoonde dat het gebruik daarvan niet verplicht mag worden, dit wil zeggen niet systematisch voor alle aanvragers moet worden gebruikt. **DK**, **ES**, **HU** en **SE** waren er ook voor het gebruik van het formulier facultatief te maken.

EE vroeg zich af of het document aan de aanvrager wordt afgegeven, zodat deze het aan de grens kan tonen.

LV, **CZ**, **SK**, **HU**, **DE** en **FR** vonden dat voor dit formulier een vergoeding moet worden aangerekend. **Cie** was daar ondubbelzinnig tegen gezien de tendens aanvragers allerlei soorten extra vergoedingen aan te rekenen.

LU en **BE** wezen erop dat er geen rechtsgrondslag voorhanden is om van de gastheer een geldbedrag te vorderen wanneer de aanvrager zich naar een ander Schengenland dan de woonstaat van de gastheer begeeft. **BE** vond dat dit probleem in algemene bewoordingen, en misschien slechts in één artikel moet worden behandeld. **Cie** erkende dat het recupereren van de kosten voor levensonderhoud problematisch is wanneer de gastheer in een ander land verblijft. Wat betreft de bezwaren omtrent het gebruik van dit formulier in geval van "vertegenwoordiging" wees **Cie** er nogmaals op dat het systeem van vertegenwoordiging gebaseerd is op wederzijds vertrouwen, en dat dit vertrouwen zich moet uitstrekken tot de plaatselijke instanties.

- OPMERKINGEN OVER SPECIFIEKE PUNTEN

HU stelde voor om in het formulier de "oorspronkelijke achternaam" toe te voegen.

FR wilde in het formulier de volgende gegevens opnemen:

- het geslacht van de gastheer en de gast,
- het paspoortnummer van de gast en een kopie van diens paspoort of identiteitskaart,
- de mogelijkheid om gegevens toe te voegen voor meer dan twee gasten,
- een verwijzing naar de vorige formulieren met betrekking tot het "bewijs in staat te zijn tot huisvesting van ...",
- een zin waarin staat dat de gast wiens komst gepland is, het formulier persoonlijk dient in te vullen,
- een verwijzing naar een specifiek bedrag (bijvoorbeeld in Frankrijk het gegarandeerde minimumloon),
- een verwijzing naar het voor te leggen bewijs van draagkracht van de gastheer,
- een vak voor de stempels van de consulaire autoriteiten of de grenscontrole (binnenkomst) waaruit blijkt dat deze instanties hun controles hebben verricht,
- een systeem met een antwoordstrook waarmee de consulaire diensten burgemeesters kunnen mededelen of er een visum is verstrekt,
- de rubriek "datum en handtekening van de gast" moet luiden "datum en handtekening van de aanvrager",
- een verwijzing naar een plaatsbezoek ter controle van de huisvesting, zulks ter voorkoming van misbruik door gastheren,
- een specifieke verwijzing naar de huisvesting (oppervlakte, aantal kamers, aantal bewoners, sanitair, etc.).

Voorts wees **FR** erop dat hoewel het formulier een als volgt luidende regel bevat "verklaart in staat te zijn de kosten te dragen voor het levensonderhoud en de repatriëring", de kosten voor de repatriëring door de verzekeringspolis worden gedekt, er geen melding wordt gemaakt van de vereiste dekking van 30.000 euro, en daarom stelde **FR** voor dat de gastheer uitdrukkelijk moet toezeggen het levensonderhoud van de buitenlandse gast voor zijn rekening te nemen mocht deze in gebreke blijven, tenzij de verklaring van de gastheer op pagina 1 van het formulier, volgens welke hij in staat is de kosten voor levensonderhoud en repatriëring te dragen, als een gelijkwaardige toezegging dient te worden beschouwd. Er moet worden verwezen naar de documenten die de gastheer tot staving van zijn draagkracht moet voorleggen. Tot slot vroeg **FR** zich af welk bewijs "in staat te zijn tot huisvesting van ..." moet worden gebruikt ingeval het niet-visumplichtige onderdanen van derde landen betreft.

PL stelde de volgende formulering voor onder "aanvullende informatie" (pagina 2 van het formulier bovenaan): "heeft/hebben zelf een reisverzekering tot dekking van ziektekosten **en repatriëring om gezondheidsredenen** afgesloten voor de duur van het verblijf, zoals vereist in...".

DE, gesteund door **PL**, vonden de verklaringen in de punten 1 en 3 van het formulier dubbelzinnig en waren van mening dat het verplichte karakter moet worden aangescherpt.

PL stelde voor om in het laatste streepje van de rubriek "bij te voegen documenten" een verwijzing naar de verzekeringspolis voor geneeskundige verzorging op reis toe te voegen.
